

011722

Repertoriumnummer 2016 / 5566
Datum van uitspraak 8 juni 2016
Rolnummer 2015/AR/783

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op: € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Procureur:
- Nationaliteitskeuze

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

3^e kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00000461448-0001-0014-01-01-1

2015/AR/783

DE PROCUREUR-GENERAAL BIJ HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN, voor wie ter terechtzitting is verschenen, de heer Advocaat-generaal D. De Waele;

APPELLANT

tegen het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, afdeling Antwerpen, van 12 maart 2015;

tegen

██████████ geboren te Kebdana (Marokko) op 11 juni 1971, wonende te 2000 Antwerpen, ██████████

GEINTIMEERDE

niet verschenen, noch iemand namens hem;

1. De voorgaanden:

Geïntimeerde, van Marokkaanse nationaliteit en geboren op 11 juni 1971 te Kebdana (Marokko), legde op 28 november 2013 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Antwerpen, district Antwerpen, een verklaring af om de Belgische nationaliteit te verkrijgen op grond van art.12 bis par. 1, 2° WBN.

Op 6 maart 2014 ontving de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand het negatief advies van de Procureur des Konings.

Het negatief advies steunde op beletsel wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, te weten

- een veroordeling van geïntimeerde door de correctionele rechtbank te Antwerpen van 1 december 2000 wegens diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht door twee of meer personen, waarvoor weliswaar eerherstel is bekomen bij arrest van 2 oktober 2009, wat evenwel niet belet dat die veroordeling een gewichtig feit uitmaakt dat in casu het verlenen van de nationaliteit belet, zoals moet blijken uit een arrest van de Raad van State van 16 september 1997 in zake nr. 68.124 en uit een arrest van het Hof van Cassatie van 23 april 1997 (Arr. Cass. 1997 II 483);
- een opsporingsonderzoek inzake vermoeden van een voltrokken schijnhuwelijk: geïntimeerde heeft in Marokko een huwelijk afgesloten op 22 juli 2011 met [REDACTED] dat na negatief advies van 4 februari 2013 niet erkend is door de Ambtenaar van de Burgerlijke stand wegens schijnhuwelijk; de visumaanvraag voor [REDACTED] is op 15 februari 2013 afgewezen; de weigeringsbeslissing is aangevochten voor de rechtbank, alwaar appellant zijn negatief advies op 14 november 2013 heeft verleend en waarna de zaak op 25 februari 2014 naar de rol is verzonden;
- een zonder gevolg gerangschikt dossier, gekend onder nr. AN43.23.19398-00.

Het negatief advies is aan geïntimeerde betekend op 14 maart 2014, met de mededeling dat hij vanaf de kennisname ervan 15 dagen de tijd heeft om de Ambtenaar te vragen het dossier over te maken aan de rechtbank.

Bij brief van 27 maart 2014, vroeg geïntimeerde om het dossier over te maken aan de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen.

Het dossier is neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen op 6 mei 2014, en geïntimeerde is opgeroepen om te verschijnen ter terechtzitting van 8 januari 2015 en vervolgens van 22 januari 2015.

De zaak is toen behandeld en in beraad genomen.

Met het bestreden vonnis van 12 maart 2015 verklaarde de eerste rechter het negatief advies van de procureur des Konings ongegrond, en willigde het verzoek van geïntimeerde om de Belgische nationaliteit te verkrijgen in. Hij legde de kosten ten laste van de partij die ze heeft gemaakt.

Hij oordeelde dat

- met de veroordeling, voorwerp van het eerherstel, geen rekening meer kon gehouden worden, omdat het art. 2 van het uitvoerings-KB bepaalt dat een gewichtig feit eigen aan de persoon vormt:
“1° elke strafrechtelijke veroordeling voor een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerherstel werd bekomen”;
- in verband met het opsporingsonderzoek het uitvoerings-KB duidelijk bepaalt aan welke voorwaarden deze moeten voldoen om als gewichtig feit beschouwd te kunnen worden, en onder andere dat het opsporingsonderzoek werd geopend in het jaar voorafgaand aan de verklaring en dat het gerechtelijk onderzoek nog hangende is, wat hier niet het geval blijkt;
- bovendien die aangehaalde feiten niet kunnen beschouwd worden als ernstige tekortkoming aan de verplichting als Belgisch burger, nu die feiten reeds van 2000 dateren, ook wat het geseponeerd onderzoek betreft;
- wat het vermoed schijnhuwelijk betreft, heeft betrokkene aangegeven dat hij een einde wil stellen aan dat huwelijk;
- betrokkene is duidelijk geïntegreerd in onze maatschappij en werkt al jaren voor dezelfde werkgever;
- betrokkene zich duidelijk herpakt heeft en sedert 2000 niet meer in verband wordt gebracht met enig strafrechtelijk feit.

Van die beslissing is kennis gegeven aan de raadsman van geïntimeerde bij gerechtsbrief van 16 maart 2015 bij toepassing van art. 792 Ger.W.

2. De vorderingen in beroep:

Bij het verzoekschrift dat is neergelegd ter griffie van dit Hof op 25 maart 2015 en waarmee een tijdig en naar vorm regelmatig hoger beroep is ingesteld, vordert appelland, bij hervorming van het bestreden vonnis,

- het negatief advies van de PROCUREUR DES KONINGS toelaatbaar en gegrond te verklaren;
- de kosten van de beide instanties ten laste te leggen van geïntimeerde.

Geïntimeerde heeft niet meer geconcludeerd.

3. Beoordeling:

3.1. over de procedure:

Uit het dossier van de rechtspleging blijkt dat

- geïntimeerde het verzoekschrift tot hoger beroep, verzonden bij gerechtsbrief, in ontvangst heeft genomen op 28 maart 2015;
- geïntimeerde ter inleidingszitting van 5 mei 2015 verschenen is door zijn raadsman;
- de zaak op verzoek van partijen is uitgesteld naar de terechtzitting van 11 mei 2016 om 10u40;
- conform het bepaalde onder art. 754 Ger.W. de raadsman van geïntimeerde bij gewone brief van 6 mei 2015 bericht ontving van de verdaging van de zaak naar 11 mei 2016 om 10u40.

Op de terechtzitting van 11 mei 2016 is geïntimeerde niet verschenen.

Appellant vorderde verstek lastens geïntimeerde.

Overeenkomstig het bepaalde onder art. 804, eerste lid Ger.W. wordt het arrest gewezen bij verstek, nu geïntimeerde weliswaar op de inleidingszitting bij raadsman is verschenen, maar verder geen conclusies heeft neergelegd.

3.2. Over de ontvankelijkheid van het hoger beroep:

Appellant heeft bij toepassing van art. 15 §5 WBN een tijdig en naar vorm regelmatig hoger beroep ingesteld.

Dit hoger beroep is ontvankelijk.

3.3. Over de grond van het hoger beroep:

Appellant komt op tegen de interpretatie door de eerste rechter van het begrip "*gewichtige feiten eigen aan de persoon*" en van de toepassing ervan in concreto.

3.3.1. Over het begrip "*gewichtige feiten eigen aan de persoon*":

Het art. 15 § 3, eerste lid WBN bepaalt:

"De procureur des Konings kan, binnen vier maanden te rekenen van de datum van het in §2 bedoelde ontvangstbewijs, een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven of als de grondvoorwaarden, die hij moet aanduiden, niet vervuld zijn."

Uit het gebruik in het art. 1 §2,4° WBN van de woorden “met name” en het gegeven dat de daarin opgesomde lijst nog kon worden aangevuld bij Koninklijk Besluit, meent appellant dat die opsomming niet limitatief is, zodat aan de procureur des konings de mogelijkheid is gelaten om op gemotiveerde wijze van die lijst af te wijken, door hetzij een geval vermeld op de lijst toch niet als gewichtig genoeg te beschouwen, hetzij feiten die niet op de lijst vermeld staan wel als gewichtig feit te beschouwen.

Ook de verwijzing in het art. 1§2, 4° a WBN naar de gevallen van art. 23 en 23/1 (WBN) laat volgens appellant ruimte voor interpretatie, voor wat betreft de invulling van het begrip “ernstig tekortkomen aan zijn verplichtingen als Belgische burger”.

Het art. 1 §2, 4° WBN omschrijft wat voor de toepassing van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit moet worden verstaan onder “gewichtige feiten eigen aan de persoon”, en met name:

- “a) het feit zich te bevinden in een van de gevallen bedoeld in artikel 23 of 23/1;*
- b) het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;*
- c) het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;*
- d) het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.”.*

Het art. 1 §2, in fine WBN bepaalt verder nog:

“ De lijst van gewichtige feiten eigen aan de persoon die in het 4° bedoeld worden, kan aangevuld worden door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.”.

Uitvoering aan die laatste bepaling is gegeven bij het Koninklijk Besluit van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (BS 21 januari 2013, (ed. 2)), als volgt:

“Hoofdstuk II. Bepaling van de gewichtige feiten eigen aan de persoon

Art. 2

Vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon:

1°

elke strafrechtelijke veroordeling voor een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerdere stel werd bekomen;

2°

elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1° en waarvoor bij het parket een opsporingsonderzoek werd geopend in het jaar voorafgaand aan de verklaring of het verzoek en dat nog hangende is;

3°

elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1° en waarvoor een gerechtelijk onderzoek nog hangende is;

4°

het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen zoals omschreven in de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;

5°

het feit, vastgesteld door gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning”.

Bij de verantwoording van het wetsvoorstel lezen we dat de parketten vragende partij waren om een meer duidelijke invulling te krijgen van het begrip “*gewichtig feit*”, omdat er in het verleden interpretatieverschillen waren, en het wel de bedoeling is dat alle kandidaat-Belgen een gelijke behandeling krijgen. De parketten vroegen daarom een duidelijke toepassing van de wet, met een duidelijker definiëring van het begrip “*gewichtig feit*” en verder: “*Om niet te vervallen in een ellenlange gedetailleerde lijst, worden enkele elementen in de wet opgesomd die sowieso als gewichtig feit gelden. Omwille van de flexibiliteit wordt de Koning de mogelijkheid gegeven om deze lijst bij KB nog aan te vullen (evenals de Commissie naturalisaties voor de naturalisatieprocedures).*” (zie: Doc. Kamer, zitting 2010-2011, Doc. 53 0476/010)

De lijst met gewichtige feiten zoals omschreven in art. 1, §2, 4° WBN is derhalve niet limitatief.

In de omzendbrief van 8 MAART 2013 betreffende bepaalde aspecten van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (BS 14 maart 2013 met inwerkingtreding op 14 maart 2013) is het volgende vermeld:

“Het beletsel wegens gewichtige feiten eigen aan de persoon is, samen met het niet-voldoen aan de grondvoorwaarden die zijn vereist in het kader van een bepaalde procedure, één van de mogelijke gronden voor het negatieve advies dat de procureur des Konings kan verstrekken ten aanzien van een nationaliteitsverklaring of een naturalisatieverzoek.

Met het doel te streven naar eenvormigheid van het begrip “gewichtige feiten eigen aan de persoon” en de gelijkheid van behandeling van alle kandidaat-Belgen te waarborgen, heeft de wetgever een bepaald aantal feiten, die naar zijn mening onmiskenbaar onder het toepassingsgebied van dat begrip vielen, als dusdanig gekwalificeerd.

Een eerste opsomming van elementen die in ieder geval gelijkstaan met "gewichtige feiten eigen aan de persoon", is aldus opgenomen in artikel 1, § 2, 4°, WBN zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet. Die opsomming is naderhand aangevuld bij hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 14 januari 2013.

Er dient vermeld te worden dat de in de Wet en het koninklijk besluit opgenomen lijsten gebaseerd zijn op enerzijds de beoordelingscriteria die de Kamer van volksvertegenwoordigers hanteert voor naturalisatieverzoeken en anderzijds op de praktijk van de procureurs des Konings van het Rijk, die dat begrip aftoetsen aan de moraliteit van de kandidaat-Belg evenals aan zijn respect voor de Belgische wetten en normen die in bepaalde gevallen een beletsel kunnen vormen voor het verwerven van de Belgische nationaliteit.

Voor verdere informatie over de precieze beweegredenen achter de keuze van de gevallen voorzien in de Wet en het koninklijk besluit, wordt verwezen naar de toelichting in het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 14 januari 2013 (Belgisch Staatsblad, 21 januari 2013, blz. 2596)".

Het koninklijk besluit van 14 januari 2013, tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken, bepaalt onder het art. 2:

"Vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon:

1°

elke strafrechtelijke veroordeling voor een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister, tenzij er eerherstel werd bekomen;

2°

elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1° en waarvoor bij het parket een opsporingsonderzoek werd geopend in het jaar voorafgaand aan de verklaring of het verzoek en dat nog hangende is;

3°

elk feit dat kan leiden tot een veroordeling zoals bedoeld in 1° en waarvoor een gerechtelijk onderzoek nog hangende is;

4°

het feit van zich over te leveren aan enige activiteit die de fundamentele belangen van de Staat bedreigt of kan bedreigen zoals omschreven in de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst;

5°

het feit, vastgesteld door gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan, dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning."

Het verslag aan de koning bij dit KB vermeldt ter zake:

"In het nieuwe artikel 1, § 2, eerste lid, 4°, van het Wetboek van de Belgische Nationaliteit heeft de wetgever zelf reeds een aantal feiten gekwalificeerd als een gewichtig feit eigen aan de persoon.

De wetgever heeft hiermee niet op een strikte wijze het aantal gevallen van gewichtige feiten willen omschrijven, maar heeft reeds een bepaalde invulling van het begrip willen vooropstellen.

Deze zijn :

- het feit zich te bevinden in een van de gevallen die betrekking hebben op de vervallenverklaring van de nationaliteit;
- het feit aanhanger te zijn van een beweging of organisatie die door de Veiligheid van de Staat als gevaarlijk wordt beschouwd;
- het feit dat de identiteit of hoofdverblijfplaats onmogelijk kan worden gecontroleerd of de identiteit niet kan worden gewaarborgd;
- het feit dat aan de aanvrager, omwille van eender welke vorm van sociale of fiscale fraude, door de rechter een definitieve straf is opgelegd die in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 1, § 2, tweede lid, van het Wetboek bepaalt dat de lijst van de gewichtige feiten eigen aan de persoon, aangevuld kan worden door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De lijst bevat een aantal gevallen die op zich een gewichtig feit eigen aan de persoon uitmaken en die eventueel aanleiding zullen kunnen geven tot een negatief advies voor de verkrijging van de Belgische nationaliteit.

Elke strafrechtelijke veroordeling tot een effectieve gevangenisstraf die voorkomt in het strafregister vormt een gewichtig feit eigen aan de persoon, tenzij er eetherstel werd bekomen.

Feiten die kunnen leiden tot een veroordeling zoals bedoeld hierboven vormen een gewichtig feit eigen aan de persoon wanneer er een opsporingsonderzoek tegen de betrokkene in het jaar voorafgaand aan de verklaring of het verzoek werd geopend en voor zover dat opsporingsonderzoek nog altijd hangende is.

Feiten die kunnen leiden tot een veroordeling zoals bedoeld hierboven, vormen eveneens een gewichtig feit eigen aan de persoon wanneer er een hangend gerechtelijk onderzoek tegen de betrokkene bestaat.

Teneinde rekening te houden met het op 27 december 2012 verleende advies van de Raad van State, past het te verduidelijken dat de keuze om de gevallen bedoeld in de punten 2° en 3° van artikel 2 van dit besluit te aanzien als gewichtige feiten eigen aan de persoon in de lijn ligt van de huidige praktijk van de Nederlandstalige en Franstalige procureurs des Konings op het vlak van nationaliteit, waarbij voor de beoordeling van het begrip " gewichtige feiten eigen aan de persoon " wordt gekeken naar de moraliteit van de kandidaat-Belg evenals naar zijn respect voor de Belgische wetten en normen die in bepaalde gevallen een beletsel vormen voor het verwerven van de Belgische nationaliteit.

Lopende strafonderzoeken die kunnen resulteren in een strafrechtelijke veroordeling die wordt gekwalificeerd als een gewichtig feit eigen aan de persoon kunnen bijgevolg ook aanleiding geven tot een negatief advies. Het kan immers moeilijk verantwoord worden dat iemand de Belgische nationaliteit kan verkrijgen wanneer er lastens hem een gerechtelijk onderzoek of een opsporingsonderzoek loopt en dit onderzoek kan uitmonden in een veroordeling die kan gekwalificeerd worden als een gewichtig feit eigen aan de persoon.

In geval van een opsporingsonderzoek is als bijkomende voorwaarde bepaald dat dit onderzoek maximaal één jaar oud is en nog steeds hangende is. In dit geval betreft het immers doorgaans onderzoeken naar misdrijven zonder bijkomende complexiteit, die binnen een korte termijn moeten kunnen afgehandeld worden. Hierdoor wordt verhinderd dat een opsporingsonderzoek oneigenlijk lang zou kunnen aanslepen, en daardoor de kandidaat-vreemdeling blijvend zou kunnen verhinderen om de Belgische nationaliteit te verkrijgen, wat zou neerkomen op een disproportionele toepassing van het concept "gewichtig feit eigen aan de persoon".

Bovendien, indien het onderzoek leidt tot een seponering, een vrijspraak, of een veroordeling die niet kwalificeert als een gewichtig feit eigen aan de persoon zoals hierboven, dan is het dossier niet meer hangende, en kan de betrokkene opnieuw een verklaring of verzoek indienen.

Het feit dat de aanvrager activiteiten heeft die de fundamentele belangen van de Staat bedreigen of zouden kunnen bedreigen, wordt aanzien als een gewichtig feit eigen aan de persoon. Er wordt hierbij uitdrukkelijk verwezen naar de omschrijving die door de artikelen 7 en 8 van de wet van 30 november 1998 houdende regeling van de inlichtingen- en veiligheidsdienst worden gegeven aan het soort activiteit dat wordt bedoeld.

Elke aanwijzing dat een kandidaat-Belg betrokken is in aangelegenheden waarbij de fundamentele waarden en belangen van de Belgische rechtsstaat bedreigd worden, dient ernstig genomen te worden. Wanneer later zou blijken dat de betrokken persoon door gerechtelijke instanties vrijgesproken wordt, staat het hem vrij om een nieuwe nationaliteitsaanvraag in te dienen.

Het feit dat de aanvrager zijn wettelijke verblijfstitel heeft verkregen door een schijnhuwelijk, gedwongen huwelijk, schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning, die vastgesteld werd door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing, vormt eveneens een gewichtig feit."

Waar de wetgever zelf slechts enkele elementen in de wet heeft opgenomen die sowieso als gewichtig feit gelden, heeft hij aan de Koning de mogelijkheid geboden om die lijst bij KB nog aan te vullen.

Bij het uitvoeringsbesluit van 14 januari 2013 heeft de Koning van die mogelijkheid gebruik gemaakt.

Het is dus niet aan de parketten om de niet-limitatieve lijst van het WBN nog uit te breiden, nu enkel de Koning daartoe gemachtigd is.

De parketten zullen in hun advies dus enkel kunnen nakijken of de kandidaat-Belg niet valt onder de gewichtige feiten eigen aan de persoon zoals bepaald in het artikel 1 §2, eerste lid, 4° WBN of zoals omschreven in art. 2 van het uitvoeringsbesluit van 14 januari 2013.

De verwijzing onder art. 1 §2, 4°, a WBN naar het art. 23 of het art. 23/1 WBN, en met name naar het *“ernstig tekortkomen aan hun verplichtingen als Belgische burger”*, laat evenwel nog enige appreciatiebevoegdheid en waarbij gekeken kan worden naar de moraliteit van de kandidaat-Belg evenals naar zijn respect voor de Belgische wetten en normen.

Het is aan de Procureur des Konings om die ernstige tekortkomingen van de kandidaat-Belg omstandig en in concreto in te vullen.

3.3.2.

In dit geval moet worden vastgesteld dat

- geïntimeerde bij vonnis van de Vijfde Kamer van de Correctionele Rechtbank te Antwerpen van 1 december 2000, wegens “diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen ten nadele van [REDACTED]”, een strafrechtelijke veroordeling opliep voor een gevangenisstraf van twee jaar en een geldboete van 100 BEF, vermeerderd met 1990 decimes per frank, zodat die geldboete 20.000 BEF beliep, en waarbij een uitstel is verleend voor de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf voor een termijn van vijf jaar, behalve voor acht maanden die effectief zijn; (zie de kopie van het vonnis - stuk 5 van het administratief dossier van appelland)
- geïntimeerde bij arrest van 2 oktober 2009 van dit Hof, in eer is hersteld;
- derhalve dit eerherstel in principe niet alleen de veroordeling heeft uitgewist, maar ingevolge het bepaalde onder art. 2, 1° van het uitvoerings-KB ook geen beletsel meer uitmaakt als gewichtig feit;
- het eerherstel een maatregel is die, ook al komt hij de veroordeelde ten goede, niettemin genomen wordt in het algemeen belang; de wettelijke opsomming van de juridische gevolgen van het herstel in eer en rechten, zoals gegeven in het art. 634 Sv., die niet beperkend is, echter niet tot gevolg heeft dat de gerechtelijk vastgestelde feiten, waarop de veroordeling van de in eer en rechten herstelde persoon gegrond was, bedekt worden alsof ze nooit hebben bestaan (zie ook: Cass. 23 april 1997, inzake AR P.97.0294.F, www.cass.be);
- het feit dat geïntimeerde eerherstel bekomen heeft derhalve niet op absolute wijze verhinderd dat met die veroordeling nog rekening kan worden gehouden, nu de feiten die aan de grondslag lagen van de eerdere strafrechtelijke veroordeling, en die zich in casu al geruime tijd in het verleden situeren, toch in samenhang genomen met andere feiten licht kunnen werpen op de persoonlijkheid van de kandidaat-Belg en met name kunnen aantonen dat betrokkene zich kennelijk niet wenst te schikken naar de Belgische wetten en normen en aldus enkel de rechten en niet de plichten wenst te bekomen die aan zijn Belgisch staatsburgerschap verbonden zijn;
- lastens geïntimeerde liep een opsporingsonderzoek met betrekking tot een vermoeden van een voltrokken schijnhuwelijk in het buitenland, en dit onderzoek droeg het nummer AN.SCH.479-11;

- geïntimeerde op 22 juli 2011 in Marokko in het huwelijk was getreden met [REDACTED] maar het parket gaf inzake de erkenning van dit buitenlands huwelijk een negatief advies op 4 februari 2013, en de ambtenaar van de Burgerlijke Stand weigerde dit huwelijk te erkennen en aan [REDACTED] is het visum gezinshereniging geweigerd; laatstgenoemde en geïntimeerde hebben die weigeringsbeslissing voor de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen aangevochten, waar het parket opnieuw negatief advies gaf op 14 november 2013, en met name met verwijzing naar volgende elementen die kennelijk op een schijnhuwelijk wijzen:
 - het verblijfsvoordeel voor mevrouw [REDACTED],
 - de snelle gang van zaken, en geen ernstig voornemen om een duurzame levensgemeenschap te stichten,
 - het groot leeftijdsverschil van 19 jaar,
 - het feit dat aan het huwelijk nooit enige invulling is gegeven,
 - de gebrekkige kennis van mekaars personalia,
 - de twee vorige verdachte en migratiegerichte huwelijken van geïntimeerde;
- die burgerlijke procedure voor de rechtbank is op 25 februari 2014 naar de rol verzonden, en op 25 maart 2014 feitelijk stopgezet, zodat voormeld huwelijk met [REDACTED] niet-erkend is in de Belgische rechtsorde;
- er ligt hier weliswaar geen rechterlijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan voor, waaruit in rechte is vastgesteld dat de betrokken persoon zijn titel van wettelijk verblijf heeft verkregen door schijnhuwelijk of gedwongen huwelijk of schijnsamenwoning of gedwongen wettelijke samenwoning, zoals omschreven onder art. 2,5° van het voormelde uitvoerings-KB, maar appellant benadrukt met reden dat enkel de oplettendheid van de verschillende Belgische overheden belet heeft dat dit schijnhuwelijk uitwerking gekregen heeft en dat het loutere feitelijke gegeven dat dit huwelijk uiteindelijk niet is erkend, niets afdoet aan de frauduleuze ingesteldheid van de kandidaat-Belg;
- geïntimeerde is bij het parket te Antwerpen ook gekend voor een zonder gevolg gerangschikt dossier inzake opzettelijke slagen en verwondingen, op 27 maart 2000 toegebracht aan zijn toenmalige echtgenote, van wie hij op dat ogenblik feitelijk gescheiden leefde (zie stuk 7 van het administratief dossier – PV AN.43.23.019398/2000 –GF):
 - de verbalisanten stelden toen duidelijke kwetsuren vast bij [REDACTED]: striemen door slagen in het aangezicht en een gezwollen linkervang, zij kloeg over pijn over het ganse lichaam en zij vergezelden het slachtoffer naar het ziekenhuis, en vernamen uit een doktersattest de details van de verwondingen: “schrammen rechts aangezicht + helft rechter schouder + linker elleboog + blauwe plek rechter voorarm + patiënte klaagt van hoofdpijn + rode plek linker bil”;
 - [REDACTED] verklaarde toen ongeveer zes maanden feitelijk gescheiden te leven van haar man en dat zij ook eerder regelmatig slaag kreeg van haar man; zij verklaarde dat de aanleiding van de feiten geldnood is bij haar man, die bij haar geld komt lenen, en die dag andermaal geld kwam vragen, met name 6.000 BEF;

zij trachtte al maanden een echtscheidingsprocedure op te starten, maar hij wilde deze niet tekenen; vooraf was hij illegaal, maar nu heeft hij een gele identiteitskaart; hij wil niet tekenen voor de echtscheiding...vooraleer hij Belgische "identiteit" (sic) gekregen heeft;

- Geïntimeerde verklaarde later (op 30 maart 2000) dat hij inderdaad zijn echtgenote had opgezocht en dat er een discussie was in verband met de som van 6.000 BEF, die hij aan zijn echtgenote had geleend (!); hij gaf toe dat hij haar had dooreengeschud en dat hij met een mes heeft staan zwaaien om haar bang te maken, en dat hij per ongeluk in haar jas heeft gesneden;
- [REDACTED] vroeg diezelfde dag om haar eerdere klacht zonder gevolg te rangschikken.

Uit het administratief dossier, en meer in het bijzonder het PV nr.: AN.55.LB.147127/2011 van 12 oktober 2011, naar aanleiding van het onderzoek naar schijnhuwelijk met [REDACTED], blijkt dat er lastens geïntimeerde als verdachte nog andere PV's zijn opgesteld, met name:

- PV 092594/02 van 6 november 2002 – AN.23.092594/2002 – jeugdbescherming: verdwijning – ontvluchting;
- PV 027052/07 van 7 maart 2007 AN.60.LB.027052/2007 – wederrechtelijk bezit van verdovende middelen;
- PV 10099900-AN.50.47 opzettelijke vernielingen (zie stuk 2 van het administratief dossier van appellant)

In zijn negatief advies omtrent de erkenning van het buitenlands huwelijk met [REDACTED] en omtrent de aflevering van het visum gezinshereniging, wees appellant op de vorige huwelijken van geïntimeerde in volgende bewoordingen:

*"Meneer is reeds tweemaal kortstondig gehuwd geweest. Zijn eerste huwelijk met [REDACTED] (*20.10.1976) duurde van 05.08.1997 tot 10.02.2003. Er was slechts samenwoonst van 15.12.1997 tot 23.06.2000. Via dit huwelijk heeft meneer zelf verblijfsrecht in België verkregen. Zijn tweede huwelijk met [REDACTED] (*25.12.1970) duurde van 18.08.2004 tot 05.03.2010. Via dit huwelijk heeft mevrouw, een familielid van meneer, haar verblijfsrecht in België verkregen. De samenwoonst duurde op papier van 08.08.2005 tot 12.05.2009. Thans is meneer aan zijn derde huwelijk toe. Wederom blijkt één van de echtgenoten verblijfsrecht in België te kunnen krijgen. Er zijn grenzen aan het aantal migratiehuwelijken dat men kan blijven afsluiten zonder zijn geloofwaardigheid te verliezen. Ook de ouders van meneer trachten momenteel via gezinshereniging naar België te komen. De inkomsten van meneer zijn echter niet dermate hoog dat hij zijn ouders en een echtgenote zal kunnen ten laste nemen."*

Kortom: te dezen beletten de voormelde gewichtige feiten, die het aanhoudend gebrek aan respect voor de Belgische wetten en normen in hoofde van geïntimeerde aantonen, dat hij de Belgische nationaliteit zou verwerven.

Beslissing

Het hof beslist bij arrest op verstek lastens geïntimeerde na behandeling van de zaak in raadkamer;

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Hervormt dienvolgens het bestreden vonnis en opnieuw rechtdoend.

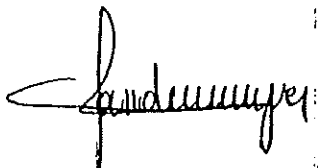
Verklaart het negatief advies van de Procureur des Konings gegrond.

Zegt dienvolgens voor recht dat de Belgische nationaliteit niet kan worden toegekend aan geïntimeerde op grond van art. 12 bis §1,2° WBN.

Laat de kosten van het geding ten laste van geïntimeerde.

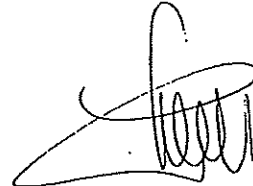
Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 8 juni 2016 door

J.M. WETSELS
M. VAN ROMPAY
C. LUTTERS
N. VAN DE VIJVER

N. VAN DE VIJVER

Voorzitter
Voorzitter
Raadsheer
Griffier

C. LUTTERS

M. VAN ROMPAY

J.M. WETSELS

Eensluitend verklaarde kopie
Afgeleverd aan: Procureur des konings te Antwerpen

Voor bestuurlijke inlichting
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Antwerpen, 14-06-2016

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke.

mevr. Veerle Vriens
Griffier-hoofd van dienst.